

ÔNG TẠO, TRÁI ĐẤT VÀ CON NGƯỜI

Để kỷ niệm năm “Earth year 1990”, Nam Cát xin gửi đến quý Ái Hữu “Câu chuyện thời sự” này, gọi là góp một chút vui trong năm 1990 này, mà thế giới đã kỷ niệm rầm rộ gọi là năm nhân loại góp công bảo vệ Trái Đất, để cho con cháu chúng ta sẽ được sống lành mạnh và sung sướng hơn.

Lúc còn nhỏ bé, chúng ta thường đặt những câu hỏi thật ngây thơ cho người lớn, như là: Chúng ta từ đâu mà ra?

Và người lớn cứ trả lời tinh bợ rắng: Chúng bay từ bụng mẹ mà ra chứ còn ở đâu nữa.

Và có đưa nghịch ngợm lại hỏi tiếp: Tại sao mẹ thì để được mà ba lại không để được? Và những người lớn quát lớn: Chúng bay im đi, cứ hỏi lảng nhăng hoài.

Lúc lớn lên, ở Trung học, chúng ta được thầy vạn vật, dạy cho thuyết nhân sinh, với nhiều ấp úng, như sau:

a/ Theo thuyết Darwin thì loài người đã được biến đổi (evolution) từ con khỉ, dần dần trở thành con người, trên một khoảng thời gian đến gần 500,000 năm. Nhóm Darwin đã tìm được nhiều vết tích của người thời tiền cổ, rồi thượng cổ, trung cổ vv.... cho đến bây giờ.

Nhưng có đưa nghịch ngợm hỏi lại thầy: Tại sao có cả trăm giống khỉ mà chỉ có một giống trở thành người, còn lại thì vẫn là khỉ cả. Thầy cũng tịt luôn, chẳng làm sao trả lời được.

b/ Con người, cũng như mọi loại vật, cây cỏ đều do Thượng đế (Tây phương) hay Tạo hóa (Đông phương) sinh ra, cùng một lần tất cả, chứ không làm sao mà khỉ lại trở thành người được. Lại có đưa cũng nghịch ngợm hỏi: Nếu có Thượng đế hay Tạo hóa thì đã có ai thấy mặt mũi các ông này ra sao không?

Và dĩ nhiên các thầy đều tịt cả.

Hai thuyết trên đây chối nhau đã gần 150 năm nay mà chẳng thấy bên nào thắng và bên nào bại, cho đến bây giờ (1990) hai Tiểu bang lớn nhất của Hoa Kỳ là Cali và Texas, có chiều hướng muốn cho trẻ em ở Trung học được biết nhiều hơn về thuyết Darwin, và sách học về vạn vật sẽ được sửa đổi lại.

Trong khi đó thì giữa thế kỷ 20 này lại nở ra một thuyết thứ ba, cho rằng con người là từ ở một hành tinh khác tới quả địa cầu này, chợt thấy ấm áp dễ sống, và ở lại luôn. Những bác học tin ở thuyết này đã dẫn ra nhiều chứng tích hấp dẫn, mà khoa học không giải quyết được để biện minh, chẳng hạn như những stonehenge ở Anh, những mẫu chuyện về UFO, mắt thấy, tai nghe, và có cả hình chụp được nữa.

Tóm lại thì cả ba thuyết đều có người tin, người theo, và cũng chưa thấy thuyết nào thắng 100% cả.

Trong khi đó thì chương trình khám phá không gian của Hoa Kỳ, mệnh danh là Chương trình Apollo,

đã đem về trái đất rất nhiều hình ảnh chụp từ không gian, và cũng nhờ những hình ảnh tuyệt đẹp và sống động này mà khoa học gia của mọi ngành đã khám phá ra rất nhiều điều mới lạ. Và có lẽ một trong những khám phá đặc biệt nhất là của nhóm Lovelock, về vũ trụ và Trái Đất, để đối chất với hai thuyết (a) và (b) nêu trên.

Lovelock quả quyết rằng: "Trái Đất là một hành tinh sống, và Trái Đất đã tự tạo cho mình những điều kiện tương quan cần thiết cho mọi sinh vật và thảo mộc, hòa hợp với những ảnh hưởng thiên nhiên để mà tồn tại." (Nguyên văn: The Planet Earth is alive and functions as a Superorganism in which living things interact with geophysical and chemical process to maintain conditions suitable for life.)

Thuyết này cũng không mới mẻ gì, vì từ thế kỷ thứ 18 (1875), nhà bác học Anh James Hutton đã nghĩ rằng, Trái Đất là một cơ thể khổng lồ (giant organism), nhưng lúc bấy giờ, khoa học còn phôi thai, chưa làm sao cất nghĩa được những tương quan giữa vũ trụ và Trái Đất, giữa sinh vật và thảo mộc, giữa không khí và nắng mưa

Nhưng nay khoa học đã trưởng thành hơn, và nhờ vậy thuyết Lovelock trở nên hợp thời.

Trong năm 1988 vừa qua, hội Địa-Vật-Lý-học Hoa Kỳ, danh tiếng và uy tín nhất thế giới đã hội thảo, cùng với nhiều quốc gia khác trên thế giới về thuyết Lovelock, gọi là GAIA HYPOTHESIS, và sau cuộc hội thảo, tất cả hội trường đã đồng thanh chấp nhận thuyết Lovelock là đúng và tất cả cũng đồng thanh tán dương Lovelock hết sức nhiệt liệt (*)

Một hiện tượng là, là nhóm bác học tin ở thuyết Thượng đế, cũng có người xé rào, tán dương Lovelock, trong đó có Mục Sư James Park Morton, viện chủ New York City St Jones The Divine Episcopal Cathedral. Mục Sư Morton bảo rằng: Cái thực chất của Gaia Hypothesis là cho phép hai phái (a) và (b) tư tưởng theo khoa học và theo tôn giáo về vũ trụ và nhân sinh, đã có thể ngồi lại với nhau mà không còn đối chơi (**).

Đọc Lovelock, chúng ta mến phục ông này, nhưng nghĩ lại thì chúng ta, nếu đã học qua triết lý Đông phương thì chúng ta đã học thuyết vạn vật nhất thể của triết lý Phật giáo, đã có từ hơn 2,500 năm nay rồi.

Chúng ta không dám nghĩ rằng Lovelock đã có học qua triết lý Đông phương, nhưng chúng ta tự cười thầm rằng và tự nghĩ rằng, cái hiểu biết của người Đông

phương về vũ trụ và nhân sinh cao siêu hơn người Tây Phương nhiều.

Đã có lần tôi trình bày với Quý Ái Hữu trong bài “CỦA NỢ”, rằng hầu hết các phi hành gia không gian, khi trở về Trái Đất đều có một cảm tưởng gần giống nhau. Họ đều thấy có một cảm giác tuyệt vời, trong khi bay vòng quanh Trái Đất, trên một con thuyền nhỏ bé, giữa một vũ trụ bao la, trong cảnh u tịch hoàn toàn, nhìn chung quanh chỉ thấy đèn tối và mù mịt, riêng chỉ nơi Trái Đất là một hành tinh sáng chói, một màu xanh đẹp vô cùng. Và họ đều nghĩ rằng, có thể chỉ nơi đây là có sự sống, có sưởi ấm, có tình thương mà thôi. Nhiều bác học cho rằng, những hình ảnh do chương trình Apollo đem về là sự thành công lớn nhất của khoa học không gian Hoa Kỳ đã đem về cho nhân loại, trong thế kỷ 20 này. Và cũng nhờ các hình ảnh mà Lovelock đã chứng minh được rằng Trái Đất đã tự nó nuôi dưỡng được một sự sống gần như vĩnh viễn cho mọi thảo mộc, cầm thú đang sống trên đó.

Lovelock nghĩ rằng, mọi sự việc xảy ra trên Trái Đất này đều có liên quan mật thiết với nhau, không một chút gì là ngẫu nhiên cả. Một cảnh cháy rừng, một trận bão tố, những cơn mưa tầm tã, những trận động đất, vv... tất cả đều do những tương quan giữa những ảnh hưởng địa lý và hóa học trong không gian mà ra. Và nếu Trái Đất đã tồn tại được ngoài 200 triệu năm rồi, thì tại sao ta lại phải sợ rằng, con người có thể phá cái thăng bằng đang có, và có thể làm cho Trái Đất bị tiêu diệt? Lovelock không tin như vậy, nhưng ông cũng không thấy gì trở ngại, nếu con người tự biết tự chế, biết lo, và tìm cách giúp cho Trái Đất trở nên dễ thở hơn, dễ sống cho muôn loài hơn, bằng cách làm cho nhiệt độ Trái Đất không tăng thêm, cho dừng ô nhiễm thêm không khí và nước uống, cho dừng làm hao hụt đi lớp ô-zôn trên thượng tầng không khí, trên bầu trời Bắc cực.

Người Á đông chúng ta, mấy ngàn năm trước đây, đã thấy cái sự sống của Trái Đất, trong cái tuần hoàn “sống-chết” của mọi vật, kể cả con người. Có sanh, có tử, thì mới gọi là sống được. Người Tàu đã tinh thông được sự biến hóa của vũ trụ, và đã nghĩ ra, đã viết ra kinh Dịch. Người Tàu họ đã nghĩ và tin rằng, con người hễ lọt lòng mẹ là đã chịu ảnh hưởng của vũ trụ rồi, và như vậy cho đến khi lìa đời. Nếu biết được ngày, giờ sanh thì tính ngay ra được số mạng của trẻ sơ sinh này ngay. Trẻ sơ sinh này đã được một số sao chiếu mệnh cho đến khi chết luôn. Quẻ Dịch đã được viết ra như

là một cái khuôn đúc sẵn, bí hiểm và trung thực vô cùng, cho từng người. Một nhân vật Việt Nam còn sống là cụ Nguyễn Bỉnh Tuyên (cháu mấy đời của cụ trạng Nguyễn Bỉnh Khiêm), hiện ở tại Montreal, Canada, là người coi được quẻ Dịch (Hà Lạc), hay vô cùng. (Tôi xin hẹn với quý Ái Hữu một bài khác về quẻ Dịch và cụ Tuyên).

Trước đây, chúng ta thường bảo nhau, hễ trong lúc trò chuyện, chúng ta nên tránh né ba đầu đề, đừng có đem ra bàn, mà sẽ có cãi vã, có ẩu đả ngay, đó là tôn giáo, chính trị, và đàn bà

Nay Lovelock và Mục Sư Morton đã cho thấy rằng tôn giáo và khoa học đã gặp nhau ở một điểm nào đó, trong khi đi tìm sự thật cho nhân loại, và đó là chấp nhận thuyết Gaia Hypothesis vậy.

Nay đọc Lovelock, rồi suy ngẫm về con người và vũ trụ, với cái sống và cái chết, với nhân quả và luân hồi, tôi thấy thật là vui, thật là thoải mái, và tôi tự thấy được sống trên Trái Đất này thật là một đặc ân, một vinh dự, và chúng ta có bổn phận là cho cuộc sống của ta và của chung quanh ta phải tươi đẹp hơn, vui tốt hơn, để cho nhân loại sẽ được tồn tại vĩnh viễn, cứ kiếp này nối tiếp kiếp khác, hoài hoài ...

Nếu chấp nhận Lovelock và cho rằng Trái Đất là một hành tinh sống, và tự nó có thể thay đổi uyển chuyển để tồn tại, và con người là phần tử chánh ngự trị Trái Đất, nǎm được chìa khóa khoa học, để thấy vấn đề và để hiểu cái “sống” tường tận hơn, mỗi ngày, trong cái vũ trụ bao la, không bờ, không bến này, cái sống của chúng ta thật có nhiều ý nghĩa, thật rất đáng sống lắm lắm (***) .

Tôi đọc Lovelock mà trong lòng thấy thật vui.

NAM CÁT

17-11-1989, ngày sinh nhật của tôi.

(*), (**) US NEWS 11-89, trang 114

(***) Khoa học đã có dụng cụ để nhìn thấy không gian xa đến ngoài một tỷ năm ánh sáng, và 1 giây ánh sáng là 186,300 dặm.